בס"ד

יום **ג'**, **י"ד** ב**אב** תשנ"ט (**27** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המשך דברינו בקריאת ט"ו באב (מתר):

(4) אחרי שירכשם מרם למלוקת הפם רשע מלכויות, יהולה בדרום וישראל בצפון, הנה הלמיד מחסומים ושומרים בדרכים לירושלים, שלא יוכלו הפם לעלות לירושלים. עד שבא הושע בן אלה וביטל את המחסומים, ואמר כל הרוצה לעלות לירושלים יעלה. ואותו יום, ט"ו באב היה.

(5) יום שפסקו בו לכרות עצים למערכה – כל שיוכלו להקריב קרבנות על המצבת היו צריכים עצים למערכה לו. עצים אלה היו צריכים להיות יבשים, שאינם מתולעים, וט"ו באב הוא היום שבו כוח השמש ואינה מ"בשל את העצים" מהר כל-כך. לכן, עד לאותו יום, היו צריכים לאחסן לכרות עצים עבור המערכה. על כן, כל ט"ו באב כשאמרו לאסוף העצים לקיים את המצווה, היו בני ישראל שמחים.

(6) באותו יום הרוג'ב ביתר (מגדל בר-כוכבא) ניתנו לקבורה. אמרו חכ"ל שבשעה שהתרב אדריאנוס את ביתר, והרגם אלפים ורבבות מישראל, מה עשה? כרם אחות ה' לו, אורכו שו מיל ורוחבו שו מיל (מיל ≈ 1.2 ק"מ). הלך והשכיב את ההרוגים, ר"ל, כשהם בפישוט ידיים ורגלים, כדי שלא יבזו, וכבה אדרו את הכרם מכל רוחותיו עד שהלך כדי מיל (כ-1.2 ק"מ), ובכדי ה' מאתנים כשה"ה רואה את הגבורים מתים מלפניו. לאחר זמן, כשעלה מלך אחר, הגיד להבאים לקבורה. ואותו יום ט"ו באב היה. ועבור לזה, תקנו חכמים בברכת המזון תהוסיף ברכת "הטוב והמטיב": הטוב – שלא הסריחו, המטיב – שניתנו לקבורה.

ובדורות האחרונים:
- נוסדה העיר ראשון לציון בשנת תרמ"ב (1882), ובשנת תר"ן (1890) – רחובות.
- ובשנת תרצ"ו (1936), נוסד הקונגרס היהודי העולמי להגנה על כבודנו של היהודים בכל מקום, למלחמה באנטישמיות, ולאחדות עם ישראל.

ולשבחה של ארץ ישראל, מפרשת השבוע **עקב**: על הפסוק "ארץ אשר ה' אלוקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלוקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" [דברים יא, יב] אומרים חז"ל: מה רבותינו הקדושים? כרם, ברכו של עולם שהעין אוכלת בו בלבד, ואינו עשיר מלפת את הפת באוכלו כשהוא כך, להוסיף שמונה לפת. ארץ שכולה טובה כמה תברך? אלא לומר לך, אמרה תורה כל לחלחה של ארץ ישראל היא משובחת ועשירה עד שאפילו העשיר שאוכלין בני מאכלו-זה.

כניסת השבת: 19[15]
צאת השבת: 20[13]

שבת שלום ויום נעים!